

[Margrete Auken]

Man kommer lidt grotesk til at opleve en gang imellem, at vi ikke er kommet ud over køkkenmøddingstadiet, altså at vi er på stenalderniveau, når det drejer sig om affaldssortering. I modsætning til køkkenmøddingerne er det af og til meget farlige ting, vi placerer der, og vi har meget lidt styr på, hvordan det hele foregår.

Det er klart, at den udvikling er grotesk, og vi kan ikke blive ved at leve med det. Det, vi bliver kvalt i, er vores eget skidt og møg. Det kan godt være, at det ikke er lige om det første hjørne, men så om det tredje. Lige gyldigt hvor mange små teknologiske raffinementer der findes på hen ad vejen og hvor meget visse kredse kan være optimistiske dér, så er der i de her sager ingen vej uden om besparelse, forsigtighed og genanvendelse, for det er det eneste, der er betryggende.

Dette, vi nu har fået i hovedet, hvad der sker med affaldsforbrændingen, at den skaber problemer for os, har vi i grunden godt vidst. Vi har ikke vidst, at der var dioxinproblemer, men vi har da godt vidst, at der var problemer i det, og man har ligesom håbet på, at det nok skulle gå alligevel.

Jeg kan ikke se, at der er nogen veje uden om en udvikling fra forbrænding og deponering, især selvfølgelig forbrænding, men også deponering, til genbrug. Det, vi i øjeblikket ved, er, at affaldsmængden sammenlagt er omkring 5 mill. t. Det, vi også ved, er, at der bliver brændt ca. 1,5 mill. t. Så begynder det allerede at knibe, så er det løbet fra os. Når man spørger ministeren, hvordan det er med lossepladser, får man – jeg synes, det er sympatisk, at han er ærlig – meget vage svar. Selvfølgelig er det spændende at se den redøgelse, der kommer, men hvor fyldig bliver den?

Vi ved faktisk for lidt, og når man spørger, hvor langt vi er nået med hensyn til at gøre noget ved tingene, har vi altså fået en viden om dioxinen, og vi har fået en handlingsplan, som jeg ikke her skal kommentere yderligere, ej heller dens tilblivelse, men når det kommer til spørgsmålet om at nedbringe affaldsmængderne, har vi hidtil været nærmest afmægtige.

De overordnede principper, der skal styre det, vi skal gøre, må dreje sig om tre ting, nemlig punkt 1, at vi undgår affald, punkt 2, at vi formindsker affaldsmængden, og punkt

3, at vi gør den mere værdifuld, sådan at den kan bruges.

De to første forslag, vi har til behandling i øjeblikket, handler om at gøre affaldet mere værdifuldt og gribe ind over for den ukontrollable virksomhed, der foregår på vores lossepladser og fyldpladser. Den forbedrede økonomi for genanvendelse er oplagt nødvendig, dels for at sikre, at der fremskaffes midler til denne genanvendelse, dels for at tvinge affaldsproducenterne til økonomiske overvejelser, hver gang noget smides væk. Endelig er det afgørende, at det provenu, der tænkes at komme frem, bliver øremærket til genanvendelsesformål.

Om forslag nr. B 88 er at sige, at det i grunden er lidt pinligt, at det har måttet fremsættes. Det er ejendommeligt, at vi ikke siden miljøbeskyttelseslovens ikrafttræden har fået bedre styr på vores lossepladser. Jeg henviser bl.a. til sagen om Hvalsø losseplads samt til de problemer, vi har med vores kemikalielossepladser i øvrigt. Forslaget går ud på, at vi får ordentlige krav til godkendelse af gamle lossepladser, og at vi får en revurdering af tidligere godkendelser. Dette forslag er helt i tråd med SFs og VS' forslag om ændring af miljøbeskyttelsesloven. Vi er da glade for, at der er tegn på, at der kommer til at ske noget, og at vi måske også får regeringspartierne opbakning til det her.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Med hensyn til nr. B 86, der drejer sig om forbedret økonomi for genanvendelse, er det radikale venstre enig i princippet om en afgift på affald til forbrænding. Vi er også enige i, at det bør kunne betale sig at sortere affaldet, og at genbrugspapir bør gøres konkurrencedygtigt. Men som ministeren oplyste, er der et andet forslag undervejs, og vi kan jo da håbe, at vi på et eller andet tidspunkt når frem til at behandle det. Det drejer sig også om afgift på affald, og vi vil meget gerne i udvalget diskutere, hvorledes vi når de mål, vi er enige om, og hvilken størrelsesorden afgiften skal have. I det hele taget finder vi det meget vigtigt, at man i udvalget finder frem til en samlet politik med hensyn til affald og genbrug.

Det fører mig over til nr. B 88, der foreslår, at ansvaret for bortskaffelse af affald pålægges kommunerne, at ikke-godkendte